

И нея свѣтътъ до днесъ повтаря: —  
«Бой се отъ Бога, почитай царя!»

Свещена глупость! Вѣкове цѣли  
Разумъ и свѣсть съ нея се борятъ!  
Борци сж въ мъжки, въ неволи мръли,  
Но, кажи, що сж могли да сторятъ?  
Свѣтътъ привикналъ хумотъ да влачи,  
Тиранство и зло и до днесъ тачи;  
Тежка, желѣзна ржка цѣлува,  
Лъжливи уста слуша съсъ вѣра:  
Мълчи, моли се, кога те биятъ,  
Кожата да ти одере звѣра  
И кръвта да ти змии изпиятъ, —  
На Бога само ти се надявай!  
«Боже, помилуй — грѣшенъ съмъ ази»  
Думай, моли се и твърдо вѣрвай —  
Богъ не наказва когото мрази. . .

Тѣй вѣрви свѣтътъ! Лъжа и робство  
На тая пуста земя царуватъ!  
И като залогъ изъ родъ въ потомство  
День и нощъ — вѣчно тукъ прѣминуватъ.  
И въ това царство, кърваво, грѣшно,  
Царство на подлостъ, развратъ и сълзи,  
Царство на скърби — зло безконечно,  
Кипи борбата и съ стжки бързи  
Вѣрви къмъ своя свещени конецъ . .  
Ще викнемъ ние: „Хлѣбъ или свинецъ!“

*Хр. Ботевъ.*

---